

Sygn. akt I C 508/15

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Grażyna Poręba

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Chochla

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2015 r. w Nowym Sączu

sprawy z powództwa Miasta S. W. - Zarządu (...) w W.

przeciwko W. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. B. (pesel (...)) na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) w W. (NIP (...)) kwotę 811,20 (osiemset jedenaście 20/100) złotych z ustawowymi odsetkami od kwot: 270,40 (dwieście siedemdziesiąt 40/100) złotych od dnia 7 maja 2014 roku, 270,40 (dwieście siedemdziesiąt 40/100) złotych od dnia 4 czerwca 2014 roku, 270,40 (dwieście siedemdziesiąt 40/100) złotych od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego W. B. (pesel (...)) na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) w W. (NIP (...)) kwotę 431,40 (czteryście trzydzieści jeden 40/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. przyznaje kuratorowi radcy prawnemu M. T. wynagrodzenie w kwocie 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden 40/100) złotych brutto, które poleca wypłacić z zaliczki nr (...)

Sygn. akt I C 508/15

Z/

1. (...)

2. (...)

3. (...)

2015-10-23 SSR:

Sygn. akt I C 508/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 października 2015 r.

Strona powodowa – Miasto S. W. – Zarząd (...) z/s w W. pozwem z dnia 17 marca 2015 r. domagała się zasądzenia od pozwanego W. B. kwoty 811,20 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 270,40 zł od dnia 07 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- 270,40 zł od dnia 04 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 270,40 zł od dnia 05 listopada 2014 r. do dnia zapłaty.

Domagała się również zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 1-2)

W uzasadnieniu pozwu, podała, że podczas kontroli dokumentów przewozowych w dniach: 22 kwietnia 2014 r., 20 maja 2014 r. oraz 21 października 2014 r. pozwany jechał środkiem komunikacji miejskiej bez ważnego biletu. Strona powodowa przytoczyła art. 33a Ustawy z 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. Nr 203, poz. 117), Uchwale Nr XVI/301/2011 Rady m.st. W. z 26 maja 2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. ze zm. oraz na art. 360 i 361 k.c.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 marca 2015 r. Referendarz Sądu Rejonowego w Nowym Sączu (sygn. akt I Nc 884/15) nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz strony powodowej kwoty dochodzone niniejszym pozwem oraz kwotę 204,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. (k. 9)

W piśmie z dnia 09 kwietnia 2015 r. strona powodowa wniosła o ustanowienie kuratora w osobie pracownika Sądu Rejonowego w Nowym Sączu Wydziału I Cywilnego wyznaczonego przez Sąd dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego. Podniosła, iż doręczenie pozwu pozwanemu okazało się nieskuteczne, gdyż został on wymeldowany z dotychczasowego miejsca zamieszkania, a strona powodowa wyczerpała już możliwości wskazania aktualnego adresu pozwanego. (k. 16)

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2015 r. tut. Sąd uchylił nakaz zapłaty w sprawie I Nc 884/15. (k. 23)

Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2015 r. tut. Sąd ustanowił kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego W. B. w osobie radcy prawnego M. T. w celu reprezentowania praw pozwanego w procesie oraz zarządził dokonania ogłoszenia o ustanowieniu kuratora w budynku Sądu i lokalu Urzędu Gminy właściwego dla ostatniego miejsca zamieszkania pozwanego na okres 1 miesiąca. (k. 31)

W odpowiedzi na pozew kurator pozwanego zgłosił zarzut bezpodstawnego naliczenia opłaty dodatkowej przez stronę powodową oraz wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 40-43) Na rozprawie w dniu 23 października 2015 r. kurator procesowy pozwanego wniósł o oddalenie powództwa. (k. 64)

W uzasadnieniu podał, iż strona powodowa nie udowodniła, iż zaistniała podstawa do obciążenia pozwanego karą umowną w postaci kwot dochodzonych pozwem, gdyż przedłożone przez nią wezwania do zapłaty nie stanowią dowodu istnienia roszczenia. Nadto, kurator zarzucił stronie powodowej nienależyte wykazanie wysokości dochodzonego roszczenia i podniósł, że opłata dodatkowa naliczona przez stronę powodową została obliczona wg nieobowiązującej już uchwały

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany W. B. w dniach 22 kwietnia 2014 r., 20 maja 2014 r. oraz 21 października 2014 r. korzystał z komunikacji miejskiej w Mieście S. W., nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. W dniach tych, kontroler biletowy ujawnił, iż pozwany nie posiadał ważnego biletu przewozowego, w związku z czym wystawił pozwanemu wezwania do zapłaty, każdorazowo na kwotę 270,40 zł (należność przewozowa w kwocie 4,40 zł oraz opłata dodatkowa w kwocie 266,00 zł). Pozwany W. B. podpisał wezwania do zapłaty. Przedmiotowe wezwania do zapłaty zostały wystawione przez kontrolera biletów na podstawie dowodu osobistego pozwanego o nr (...).

(dowód: odpis wezwania do zapłaty serii nr (...) – k. 4, odpis wezwania do zapłaty serii nr (...) – k. 5, odpis wezwania do zapłaty serii nr (...) – k. 6, kserokopia informacji dla pasażera – k. 58)

Wg taryfy przewozowej za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. nadzorowanego przez Zarząd (...), opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu stanowi 38-krotność ceny

biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego, obowiązującego w strefie 1 i 2, tj. 266,00 zł (pkt VIII ppkt. 1 taryfy). Natomiast opłata za przejazd (bilet jednorazowy przesiadkowy na okaziciela) wynosi 7,00 zł (pkt IV ppkt. 1 taryfy).

(dowód: uchwała nr (...) Rady Miasta S. W. z 03.10.2013r. – k. 45 z załącznikiem - taryfa przewozowa – k. 46-48, kserokopia informacji dla pasażera – k. 58).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy, powołanych wyżej dokumentów, które poddano ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W ocenie Sądu, wiarygodność przedłożonych do akt sprawy dokumentów nie budziła wątpliwości.

Na podstawie wezwań do zapłaty dla pozwanego Sąd ustalił okoliczność przejazdu pozwanego komunikacją miejską bez ważnego dokumentu przewozu, zaś wysokość opłat została ustalona na podstawie uchwały Rady Miasta S. W. z załączoną taryfą przewozową.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 774 k.c. „Przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy”. W myśl art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. nr 50 poz. 601 z 2000 r.) „Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.” Zgodnie zaś z ust. 2 cyt. przepisu „W bilecie na przejazd określa się wysokość należności za przejazd oraz dane potrzebne do ustalenia zakresu uprawnień podróznego.”

Jednocześnie art. 33 a ust. 3 prawa przewozowego stanowi, iż w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Roszczenie powód oparł na art. 33a ust. 3 Ustawy prawa przewozowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601), Uchwale Nr(...) Rady m. st. W. z dnia 26.05.2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m. st. W. ze zm. oraz na art. 360 i 361 k.c.

W niniejszej sprawie, nie ulega wątpliwości, bo ujawnione zostały dane pozwalające na zidentyfikowanie osoby, iż pozwany W. B. w dniach 22 kwietnia 2014 r., 20 maja 2014 r. oraz 21 października 2014 r. poruszał się środkami komunikacji miejskiej w m.st. W.. W trakcie kontroli biletowej pozwany nie przedstawił dokumentu uprawniającego do przewozu. W związku z tym, kontroler biletowy zgodnie z obowiązującymi przepisami wystawił pozwanemu każdorazowo wezwanie do zapłaty. W każdym przypadku była to kwota łącznie 270,40 zł.

W świetle przytoczonych wyżej regulacji należało stwierdzić, iż strona powodowa miała podstawy do obciążenia pozwanego opłatą przewozową i opłatą dodatkową. Pozwany nie kwestionował okoliczności, iż nie uiścił na rzecz strony powodowej naliczonych przez nią opłat. W oparciu o powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w całości, zasądzając od pozwanego na rzecz Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. kwotę łącznie 811,20 zł, wynikającą z łączących strony stosunków prawnych.

Sąd uznał, że właściwą datą wymagalności roszczenia o zapłatę – datą początkową obowiązku zapłaty odsetek z tytułu opóźnienia w zapłacie (art. 481 k.c.) – są dni wskazane przez stronę powodową w pozwie, tj. 07 maja 2014 r., 04 czerwca 2014 r. oraz 05 listopada 2014 r. każdorazowo od kwot 270,40 zł. Wszystkie daty zostały podane zgodnie z treścią wezwania jako następny dzień po upływie 14 dni do uiszczenia opłaty dodatkowej.

Ustalono, że wysokość należności za przejazd i opłat dodatkowych za podróż środkami transportu miejskiego w m.st. W. określa Uchwała nr(...) Rady m.st. W. z dnia 03 października 2013 r (Dz. U. Woj. M.. z 2013 r., poz. 11320).

Kurator procesowy pozwanego zarzucił stronie powodowej błędne obliczenie wysokości opłaty dodatkowej, która jego zdaniem przyjęła opłatę dodatkową w wys. 50-krotności ceny biletu jednorazowego normalnego, obowiązującego wyłącznie w strefie 1, w sytuacji gdy powinna przyjąć wys. 38-krotności ceny biletu jednorazowego w strefie 1 i 2. Kurator zarzucił stronie powodowej obliczenie wysokości kwot dochodzonych pozwem na podstawie nieaktualnej uchwały. Jakkolwiek jest to prawda to jednak w piśmie z dnia 20 sierpnia 2015 r. powód sprostował, iż w pozwie powołał się na nieobowiązującą uchwałę i wyjaśnił powyższe wątpliwości, sama zaś wysokość roszczenia od początku została określona przez stronę powodową obliczona prawidłowo. Wezwania do zapłaty zostały obliczone zgodnie z wyliczeniem: cena biletu jednorazowego przesiadkowego ważnego w strefie 1 i 2 w kwocie 7,00 zł *38 (pkt VIII ppkt. 1 taryfy) = 266,00 zł. Do tej kwoty doliczono kwotę 4,40 zł jako cenę biletu jednorazowego ważnego wyłącznie w strefie 1, co łącznie dało kwotę 270,40 zł.

Bez znaczenia jest zarzut kuratora, że przeszkodą do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego jest fakt, że odwrotna strona wezwania czyli tekst informacji dla pasażera nie został potwierdzony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda. Istotną w sprawie była główna część wezwania, z której wynika fakt przyjęcia do wiadomości przez pozwanego wezwania a tym samym jego odpowiedzialności. Odwrotna strona stanowi jedynie urzędowy druk pouczenia o przysługujących prawach.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 16 i 33a Ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 1173 z późn.zm.) oraz Uchwały nr (...) Rady m.st. W. z dnia 03 października 2013 r (Dz. U. Woj. M.. z 2013 r., poz. 11320) zmieniająca uchwałę w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W., zmiany uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. oraz zmiany uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W., należało orzec jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 6 ust. 2 Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 z późn.zm.). Na wysokość kosztów procesu składała się: kwota 30,00 zł opłaty od pozwu, kwota 221,40 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego oraz kwota 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O wynagrodzeniu kuratora orzeczono na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 r. Nr 1476) w zw. z § 6 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Sygn. akt I C 508/15

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

N., dnia (...)

(...)